

Collegial-Tidende

før

Danmark og Norge.

Med Kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 26.

Den 30 Juni 1798.

Offentlige Indretninger.

Det er unægteligen eet af vore meer oplyste Dages vigtige og billige Ønsker, at den Tid engang maa komme, da det vil være aldeles afskaffet eller i det mindste ikkun indgroet Fordoms og mørk Banskundigheds Forret, at ville begraves i Kirker og paa Kirkegaarde inde i Byerne, hvor de forraadnende Legemers Uddunstninger nødvendigen maae vorde skadelige for Byindvaanernes Sundhed. Der er skrevet saameget om Skadeligheden af denne Skik fra den fysiske Side; det er sagt saa tit, og Grundene derfor ere saa simple og fattelige, at det vilde være upassende, om man her vilde søge omstændeligen at sætte denne Sag og dens Dele ud fra hverandre. Enhver veed dog af egen Erfaring, at et Legem, naar det forraadner, opløses i sine Dele, at disse Dele udbrede sig i den Luft, der nærmest omgiver det, og

der-

derfra forplantes videre og indaandes af levende Væsen-
 ner. Ingen Tænkende kan derfor tvivle om, at flige
 Dunster af forraadnende, i Byer og Kirker begravne
 Legemer, maae kunne udbrede sig til de i Kirkerne væ-
 rende og i Byerne boende Mennesker, eller at disse Dun-
 ster, især i Sommermaanederne, maae have skadelig
 Indflydelse paa disse Menneskers Sundheds-Tilstand.
 Det er bekiendt nok, at de i Nærheden af Kirkegaarde
 boende Folk ofte i den varme Sommertid foruleiliges af
 flige Kirkegaardes væmmelige Stank; og det er en
 Kjendsgjerning, at en Kirkebegravelses Nabning, der
 stode, efterat denne lang Tid havde været holdt lukket,
 i en tydsk Stad, bragte smitsomme og dødbringende
 Sygdomme med sig. Men det er ei blot fra den sy-
 flige Side denne Skik, at begrave de Døde mellem de
 Levendes Boliger, viser sig i et saa skadeligt Lys. Og
 saa fra den æstetiske Side kunde der siges meget, der
 synes at burde komme i Betragtning, naar det gjelder
 om Afgjørelsen af det Spørgsmaal: Vær der være Be-
 gravelser inde i Byerne, eller bør ei enhver Begravelse
 stee uden for Byen? "Det er lærerigt for Forstanden,"
 siger den ædle Digter *), "og trøstende for Hjertet: stun-
 "dum at omvandre iblandt de Høie, der have sig over
 "vore Dørtgangnes Stov og der nogle Øieblikke at dvæle
 "under

*) I Ribers Dødsdag, en Tale af F. Høegh
 Guldberg: see Minerva for November f. A.
 Pag. 217-18.

"under alvorlige Betragtninger. Sindet vorder vemod-
 "digt, naar vi seue de mange Faldne, af hvilke Noget
 "bleve bortrevne ved det første Skridt paa Livets Vej,
 "Andre segnede midt i det meest daadfulde Løb, og atter
 "Andre lagde sig først roligere til Hvile ved Banens En-
 "de. Sindet vorder vemodigt, naar vi træde hen til
 "dens Stov, vi med frelst Samvittighed ikke kunne hæ-
 "dre; naar vi mindes det Gode, han forsamte, det On-
 "de, han fremmede; og mindes, at han bortkaldtes,
 "inden han fik Tid til at udlette den Uret, der nu raa-
 "ber Hevn over hans nægtede Hvile. Sindet vorder
 "vemodigt, naar vi med høitidelig Resfrygt nærme os
 "til den Edles Gravhøi; mindes, hvad han var; sukke,
 "jordi han er ei meer. Sindet vorder vemodigt, naar
 "en affides liggende, fredet og pyntet Grav tilraaber os:
 "at i den jordeedes en Mand, der var elsket, medens han
 "levæde, og er end elsket, skjøndt han alt for rum Tid
 "siden vandrede heden. Men just under en saadan Sinds-
 "stemning vorder Hjertet bølsligt til at modtage varen-
 "de Indtryk; og af Marmorstøtten paa den Riges eller
 "Stormandens Stov, af Trækorset ved den Armes Hvi-
 "lested, af Rosen over Bennens Grav, af Alt stjankes
 "os da mangen en gavnende Lære. — O! det kan i alle
 "Livets Stillinger, under alle Dagens Kaar, for enhver
 "Dødelig være lærerigt og trøstende, af og til at gjøre
 "en eensom Vandring til de Døtgangnes Boliger."

Denne Omvandren mellem Gravene, dette Middel til

at gjøre sig fortrolig med Tanken om Døden, denne skønne Sandfælggjørelse af Ideerne om Livets Ende herved, var det som dette Blads Udgivere havde for Øine, da de yttrede den Tanke, at Kirkegaarde og Begravelser ogsaa fra den æsthetiske Side kunde betragtes. I hvilken Henseende det vel ei kan nægtes, at de ei aldeles maatte mangle udvortes Skønhed, eller være, som de nu paa de fleste Steder ere, i Kirker og Byer. Ingen vil kunne med Glæde besøge sine afdøde Venners Grave, naar disse bestaae i en mørk og stinkende Kjelder, fra hvis Aabning man farer tilbage, som fra en rædsom Afgrund. Ingen kan med Sjælens Ro og alvorlige Følelser tye hen til det Gravsted, der gemmer en elsket Vens Been, naar han ogsaa der maa omringes af støiende Mennekers Brimmel, og forstyrres af Byens Larm. Saadanne Følelser kræve rolig Frihed og stille Eensomhed; men den boer ei indenfor Kjøbstadens Porte, og endnu mindre indenfor Hovedstadens Volde. Det maa derfor være glædeligt for enhver Oplyst, baade som Borger og Menneke, at underrettes om de Skridt, der baade fra Regjeringens og Publikums Side hidtil ere gjorte, og endnu gjøres, for at bringe den Tid nærmere, da alslags Begravelse i Kirker og inde i Byer formodentligen ganske vil ophøre; og Udgiverne af dette Blad glæde sig ved at kunne bidrage ogsaa deres Skjerv til at gjøre saadant almindeligere bekjendt, og haabe, at dette, som en Sag, der er af Bigtighed for Menne-

ske-

nesteheden, især vil have nogen Interesse for de Udens-
 byes-Læsere af Collegial-Tidenden, der ei have havt Lei-
 lighed til at underrette sig om det Locale ved Hovedsta-
 den for de sildigere Aaringer. Uden for Hovedstaden
 ere til Begravelser følgende Kirkegaarde indhegnede og
 anlagte: 1. Uden for Nørreport, a) Assistentse-Kirke-
 gaardene ved Solitude, hvor Nicolai, Frue, Hellig-
 gjestes, Trinitatis, Petri, Bartou og Weisenhuus-
 Menighederne have deres indhegnede Pladser; b) St.
 Hans Hospitals Kirkegaard ved Stiftelsen, og c) Jø-
 dernes Kirkegaard. 2. Uden for Østerport, a) Skibs-
 Kirkegaarden for Holmens Kirke; b) Soldater-Kirke-
 gaarden for Garnisons Kirke, og c) almindelig Hospi-
 tals Kirkegaard. 3. Uden for Amagerport, en Kirkegaard
 for vor Frelzers Menighed paa Christianshavn. Paa
 Helliggjestes Sogns Kirkegaard inde i Byen har der i
 mange Aar været opført en lang Række af Boder, Lær-
 reds-Boderne kaldet, og en ligesaadan Indretning fore-
 tages nu med Trinitatis Sogns Kirkegaard inde i Byen.
 Vel gjøres flige Indretninger for at tilbringe Kirkerne
 flere Indkomster, men dog flyder deraf tillige det Gode,
 at Kirkegaardens Omfang derved formindskes, og følge-
 ligen de anstikkende Dunster ligesaa, formedelst de færre
 Liggs Begravelse i Forhold til Pladsernes formindskede
 Størrelse. Ogsaa ere Patronerne for samtlige Hoved-
 stadens Kirker allerede 1796 i Marts Maaned fra det
 danske Cancellie blevne anmodede om, at paalægge de
 dem

dem underordnede Kirkeværger, at de ei maae udstæde nyt Skjøde eller Faste paa noget Gravsted, ei heller meddele Tilladelse at udlægge Liigstene derpaa, til hvem det end maatte være, samt ligesaaibdt give Fornøielse paa de allerede meddeelte Tilladelser i andre Tilfælde, end hvor det i Begravelses-Brevene er Vedkommende udtrykkeligen tilfagt. Ogsaa Magistraten er senere bleven tilfredsset om, ei at lade opføre nogen kostbar Indhegning paa Nicolai Kirkegaards aabne Side. Hensigten med disse Foranstaltninger var, at bane Vej til, at det i Tiden kunde blive aldeles afskaffet, at begrave de Døde saavel i Kirkerne som paa Kirkegaardene her i Staden; og der kan vel, efter det Anførte, ingen Tvivl være om, at Regjeringen blot taaler, men ei ynder Begravelser inde i Byen. Ogsaa synes det samme med Sandhed at kunne siges om den meest oplyste Deel af Publikum, da ei alene mange, overbeviste om Sagens baade Vigtighed og Gavnlighed, have ladet sig begrave paa Stadens Alsfistense-Kirkegaarde, men endog disse Kirkegaarde, baade ved deres Beliggenhed og de paa dem opreiste smukke Gravminder paa den senere Tid have tildraget sig Opmærksomhed, og om Sommeren dagligen besøges af de Stadens Indvaanere, der deels have Venner og Slægtninger der begravne, deels ville, isteden for altid at nyde adspredende Forlystelser, stundum opoffre nogen Tid til alvorligere Glæder mellem Gravene. — Dette angaaende Hovedstaden og de for den i Henseende til Kirkegaarde

trufne Foranstaltninger. Mindre almindelige have disse Ideer hidtil været i Provindserne, hvilket er en Følge af Sagens Natur, eftersom Omstændighederne ere forskjellige, og Virkningen selvfølgelig ei heller kan være den samme. Da desuden de Døendes Antal naturligviis forholder sig til Byernes Størrelse, og Kirkegaardene i Provindserne heller ikke indsluttes mellem saa høie Bygninger, som i Hovedstaden, hvis Luft endnu opsluger saa mangfoldige andre Ureenligheder, kan Skadeligheden af Kirkegaarde inde i Byen heller ikke der være saa stor som her. Smidlertid har det, paa den sidste Tid, heller ikke manglet, at jo ogsaa der enkelt Mand, af Uvillie mod den Tanke, efter sin Død at forgifte Luften for sine efterlevende Medmenneſter, har søgt og ifølge de antagne Grundsætninger erholdt Tilladelse til, efter sin Død at begraves uden for Byen paa private Eiendomme. Saaledes er i No. 7 af denne Tidende anført en Bevilgning for Justitsraad Schytte at begraves paa det arendalske Skydeselskabs Bane, og allerede før var en saadan meddeelt Kammerherre og Stiftamtmand Rosenørn til, i Skoven at lade bygge et Kapel til Begravelse for sin Kone. Og saaledes (hvilket var det, som gav Collegialtidendens Udgivere Anledning til, ved denne Leilighed, ei at udføre, men blot lofseligen at henkaste disse foreløbende Ideer, og at meddele den givne Efterretning om det, der hidtil, baade i og udenfor Hovedstaden, er foranstaltet i Henseende til Begravelser),

saaledes har ogsaa nyligen Major Derschau, Chef for Bosniakorpset i Kjøge, efter Ansøgning, faaet Tilladelse: at naar han ved Døden er afgaaen, maa hans Legem begraves paa en liden Ø ved Sammel-Kjøge, imod at Kirkens Betjente intet derved skulle blive afkortede i deres Gehyr eller tilføies ringeste Tab, samt at vedkommende Grundejer dertil giver sit Minde.

Forgivning.

Da det saakaldte Remedium Supplicationis ad thronum fra de høieste Lands-Dicasteriers Kjendelser i Hertugdømmerne, i Følge sin Natur, stedse bliver et overordentligt Paaanknings-Middel, fordi det lægger Hindringer i Veien for de til Professernes endelige Afgjørelse anordnede Rეტters Niemeed; saa har det behaget Hs. Majestat, for at indskrænke slige Supplikationer, at resolve: at

- 1) ingen tabende Part, naar den ei alt tilforn har havt Beneficium paupertatis, kan vente samme, eller Betsikkelse af en Advokat, blot for at gjøre Brug af Supplikationen; og at
- 2) til at afbenytte Remedium Supplicationis fra de høieste Lands-Dicasteriers Kjendelser, maa overalt ingen Dilation, efter Forløbet af den lovlige 6 Ugers Frist, tilstedes.

Hvilken Resolution fra den schlesvigskke Regjering, under 1 d. M., offentlig er bleven betjendtgjort.

Blans

Blandede Efterretninger.

De brandlidte Indvaanere i Oldesloe ere, ved kongelig Resolution af 13 Juni d. A. tilstaaede paa et Aar tolsfri Indførsel af de til deres Huses Opførelse fornødne Bygningsmaterialier.

Efterat Premier-Lieutenant Christian Løbberg Bille paa Grund af, at han i den kongelige Tjeneste var bleven saaledes kvæstet, at man paa Frederiks-Hospital var nødt til at affætte hans høire Been, havde indgivet sin allerunderdanigste Ansøgning om at afgaae, men derhos tilbudet sig, for dog at virke Gavn i Sø-Staten, paa den Maade, der stod i hans Magt, aarligen at give et vist Antal Sø-Cadetter Underviisning i de mathematiske Videnskaber, forestillede Admiraltets- og Commissariats-Collegiet denne Sag for Hs. Majestæt, som derpaa under 15 d. M. har resolveret: at bemældte Lieutenant Bille maa afgaae med Capitain-Lieutenants Karacteer, og beholde sit fulde Premier-Lieutenants Gehalt, imod at give den af ham tilbudne Underviisning paa Sø-Cadet Academiet, hvor ham, i saa Henseende, forundes fri Bolig, saasnart hans Helbred tillader ham at benytte sig deraf.

Fra Amtmanden over Assens og Hindsgauls Amt indkom under 7 April d. A. en Forespørgsel til Cancelliet, betræffende, om Taxationer af de Bygninger, som i et Sogn eller en By, hvor der er flere end een

[Juris:

Jurisdiction, forlanges indlemme i Brandforsikringen, bør foranstaltet af den Rettens Betjent og ved den Jurisdiction, som har det største Harikorn, i Overensstemmelse med Anordningerne om Politi-Væsenet, under hvilket Brandvæsenet i Henseende til Kettergang henhører, eller om slige Forretninger bør besørges ved Stedets ordinære Ret? Paa dette Spørgsmaal har bemældte Collegium under 16 Juni svaret, at ligesom det Forordningen om Brandvæsenet paa Landet af 29 Febr. 1792 fastsætter, i Henseende til Jurisdictionen, alene angaaer Brandvæsenet, som en Deel af Politiet, saa mældes i Anordningen om Forsikringen ikke noget Sted om Forandring i de sædvanlige Jurisdictioner i Hensigt til Brandforsikringen, hvorfor med en Bygnings Forsikring, og hvad deraf dependerer, bør, som en aldeles privat Sag af Eieren, i alt forholdes lige som ved enhver anden privat Handling, som er Politiet uvedkommende, og hvortil Eieren behøver Rettens Assistance.

Den 22 Juni er Raadmand A. Raasbøll i Følge hans Ansøgning, entlediget fra de ham betroede Forretninger som oeconomisk Directeur ved Frederiks-Hospital i Kjøbenhavn, og Cancellieraad og Raadmand J. H. Boltelin befalet i hans Sted at indtræde som Medlem i Directionen for bemældte Hospital.

Under 23 Juni d. A. har Cancelliet tilskrevet Stiftsamtmanden over Sjælands Stift og Færøerne, at saas
vel

vel Forordningen af 3 Juni 1796, som Placaten af 9 Marts 1792 og Lovgivningerne angaaende Politivæsenet maae publiceres til Efterlevelse paa Færøerne, saa vidt det efter de lokale Omstændigheder lader sig gjøre.

Sognepræsten for Veirum Menighed i Ribe Stift, Consistorial-Assessor N. B. Krarup, har, formedelst Alderdom og Svaghed, under 27 d. M., efter Ansøgning, erholdt Tilladelse at nedlægge sit Embede, imod, saa længe han lever, at nyde af Estermanden i Embedet 130 Rdlr. aarlig, samt Præstegaarden til frit Disposition.

3 Anledning af en til Cancelliet indkommen Forspørgsel: om hvem det tilkommer, Fogden eller Sørenssriveren, at optage præliminaire Forhører saavel i criminelle, som i Politi-Sager? har bemaældte Collegium under Dags Dato tilskrevet samtlige Amtmænd i Norge, at ligesom denne Qvæstion, saavidt criminelle Sager angaaer, udtrykkeligen er afgjort ved Forordningen af 3 Juni 1796 § 25, som paalægger vedkommende Retsvæsenets Betjent, under hvilken Benævnelse Dommeren forstaaes, følgerigen paa Landet i Norge Sørenssriveren, at afholde Forhør over den Anklagede m. v., saa bær og saadant, i Overensstemmelse med de i Cancelliets Circulair-Foranstaltning af 5 Aug. 1797 deducerede Grundsætninger, extenderes saavel til Sager om ulovlig Brændeviinsbranden og Salg, som til Politi-Sager i Almindelig-

delighed, da Fogden i deslige, saavel som i criminelle Sager, er Actor og ikke Dommer, og det unægteligen hører til Dommerens og ikke til Actors Partes at afholde Forhører.

Til Cancelliet er indkommen Forespørgsel, deels om Placaten af 18 Nov. 1778 ganske skal ansees ophævet ved Forordningen af 29 Oct. 1794 § 32 Nr. 1, saa at Sviin og andre Creaturer herefter upaataalt kan gaae løse, ligesaavel paa Kjøbstadernes, som Landsbyernes Gader, saa længe de ikke beskadige enkelt Mandes forordningsmæssigt indhegnede Eiendom; og deels om de Optagningspenge, som finde Sted efter ovenmældte Forordnings 32 § No. 5 skulle udregnes i Bræk og eftergives, naar de brudne Tal ere mindre, end de gjeldende Myntsorter, eller de brudne Tal skal betales med en heel eller halv Skilling; ligesom der og er begjært en nærmere Bestemmelse om Hegn m. v., for at forekomme Ufred paa Kjøbstadernes Marker.

I den Anledning, og efterat have derom forresponderet med Rentekammeret, har Cancelliet til Efterretning og almindelig Betjendtgjørelse, for saavidt enhver maatte vedkomme, under Dags Dato tilskrevet samtlige Stiftamtmand, Amtmand, Græver og Baronier i Danmark, at hvad Sviins Gang paa Gaderne betræffer, da finder det ikke, at Placaten af 18 Nov. 1778 i dette, som noget der henhører til Kjøbstadernes

Politi, kan ansees ophævet ved Forordningen af 29 Oct. 1794, men, i Henseende til Fred paa Jorderne, bliver ovenmeldte Forordning Reglen.

Samt, angaaende Betalingsmaaden af de Optagingspenge, som ved at udregnes i Brøt kunne, efter Hegnforordningens 32 § No. 2, udgjøre mindre, end vore gjeldende Myntsorter, da bør det, der i saadanne Tilfælde maatte udgjøre mindre end en halv Stilling, betales med en halv Stilling.

Ved Skrivelse af 22 Mai d. A. har Amtmanden over Thisted's Amt, til Cancelliet indberettet, at et Fruentimmer, ved Navn Mette Jacobi Jensdatter, af Østerild, har udlagt en Reserve, ved Navn Peder Larsen, som Fader til et af hende avlet uagte Barn, og paa denne Grund erholdt Amteis Resolution for, hvad han skulde bidrage til Barnets Opdragelse. Uagtet bemældte Peder Larsen ved Fremkaldelse tilstod at være Barnesfader, saa har han ikke destomindre vægret sig ved at opfylde bemældte Resolution, og tilbudet med Eed at ville bekræfte, at han ei er Fader til Barnet.

Da Amtmanden, ved at foredrage dette, tillige har forespurgt, hvorledes der i den Henseende skulde forholdes, saa har fornævnte Collegium, under Dags Dato, tilskrevet ham: at siden Peder Larsen ikke, da han blev indkaldet for at erlægge Leiermaalsbøder, har benægtet sin Forseelse, men indladt sig i Aftingning om

Boderne, saa kan de Indsigelser han nu gjør, ikke fritage ham for at opfylde den af Amtet givne Resolution, angaaende Vidraget til BARNETS Underholdning.

Da Sønderhald Herred under NARHUUS Stift hidtil har bestaaet af ti Hovedkirker, foruden Annexerne, det til samme grændsende RONGSØE Herred derimod ikkun af tre, hvilken Ulighed i Størrelse foraaarsager Ulighed i Arbeidet for disse Herreders Præster, især naar der indtræffer Vacance, som af Herreds Præsterne skal besørge, se: er det ved Rescript af Gaars Dato til Bisoppen over NARHUUS Stift, i Anledning af den i Sønderhald Herreds Provste-Embedet nu indtrufne Vacance, blevet fastsat: at af dette Herred maa lægges under RONGSØE Herred, til de Sogner og Kirker som det nu har, endnu følgende Sogne: Bisvild og Annexet Beilbye, samt Giesing og Annexet Mørager.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 27 Juni er J. W. Bech udnævnt til ordineret Lærer for Schlerovsen i Nordlandene. Den 29 er Høyer ved Viborg latinske Skole, P. Lewinsen, confirmeret til Sognepræst for Øster- og Vester-Alling Menigheder i NARHUUS Stift; C. N. Miskes, ugesaa til Instrumentist i Ringkjøbings Amt (Brads Herred undtagen); Cand. N. C. Søb li-
gele-

geledes til Capellan pro Persona for Baarsø og Beldringe Menigheder i Sjælland.

Under det tydske Cancellie: Den 22 Juni er Stadssecretair og Raadmand J. D. Junge i Rendsborg udnævnt til adjungeret første Læge og præsiderende Borgemeister sammesteds cum spe succedendi; Ting-skriveren i Haderslev Herred, M. L. Bertelsen, befuldmægtiget til Herredsfoged i Frøs og Talslunds Herreder i Haderslev Amt.

Under Generalitetet: Den 22 Juni er General-Major Græve Danneberg Lovendal udnævnt til Chef for Marine-Corpsen; den fra Husar-Regimentet afgangne Premier-Lieutenant, nu Fødsel-Controllør, v. Menckendorff, benådet med virkelig Krigsraads Character, og Auditeur Dinesen ved det syenske Infanterie-Regiment med Ober-Auditeurs Character; den i Husar-Regimentet staaende Sec. Lieut. v. Funch befuldmægtiget til Premier-Lieut.; Cornet v. Mertens til Sec. Lieut.; Cornetterne à la suite, Baron v. Lovendal forøvet Sec. Lieutenants Character med Anciennete fra 30 Marts d. A., og v. Friis befuldmægtiget til virkelig Cornet, samtlige i Husar-Regimentet; Candid. Chirurgia ved Frederiks Hospital, M. E. B. Steffens, til Under-Chirurg ved det sjællandske Infanterie-Regiment; Fændrik v. Hauch af oldenborgske Infanterie-Regiment formedelt Svagelighed afskediget med Pension; Krigs-Commissairen i
 Chef

Christiansands Stift, Oberst-Lieutenant v. Hegermann efter Ansøgning i Naade afskediget med Pension, og i hans Sted beskikket til Krigs-Commissair i bemældte Stift, Ober-Krigs-Commissair Wibe.

Under Rentekammeret: Den 27 Juni er Bogbinder J. Liebe i Kjøbenhavn forundt Bestalling som Hof-Bogbinder.

Under General-Toldkammeret: Den 13 Juni er Toldforvalteren i Bilsfer, Capitain O. F. Irmingier, beskikket til Toldforvalter i Wevelsfleth; Told-Controleur Rauch i Haderslev i Naade afskediget med Pension, og Toldbetjent i Kjøbenhavn, H. Carstensen, i hans Sted ansat til Told-Controleur og Visiteur i Haderslev. Den 20 Juni er Told-Controleuren i Bilsfer, J. L. Bornemann, beskikket til Toldforvalter der paa Stedet, og Copiisten ved det kongelige Bibliothek, H. C. Klena til Told-Controleur og Visiteur sammesteds.

Under General-Postamtet: Den 20 Juni er Postmester Theysen i Husum efter Ansøgning i Naade entlediget fra sit Embede, og hans Søn, Cand. Theysen, igjen beskikket til Postmester i hans Sted.

Af denne Tidende udgives ugentligen eet Numer, der forsendes med de ridende Poster til Norge, de danske Provindser og Hertugdømmene.